

प्रकरण चौथे

बुद्ध श्रोतक-यांची मानसिक आवस्था

मानवी मनाचे मानवी जीवनातील स्थान :-

मानव हा जिव सृष्टीचा असा एकमेव सभासद आहे की, निसर्गाने त्याला देणाऱ्या दिलेल्या आहेत. त्या देणाऱ्यांचा स्वतःच्या विकासा खाली त्याने पध्दतबीर पणे वापर करून घेतल्या मुळे तो आज मानव बदाला पोहचला आहे. आवाजाची देणागी बहुतेक सर्व प्राण्यांना लाभलेली असते पण ते आवाजाला आकार देवून शाब्दात स्मार्तर करून त्या शाब्दांना भक्ता करण्याची कला मानवानेच शोधून काढली आहे. या शाब्दांना अक्षर बुद्ध करण्याचे कौशल्य त्यानेच शोधून काढले आहे. कमी जास्त प्रमाणात मेंदूची किंवा बुद्धीची देणागी सर्वच प्राण्यांना असले त्याचे देहाचे सर्व व्यवहार मेंदूतून नियंत्रित केले जातात. याचाच अर्थ त्यांना बुद्धीची देणागी असते पण त्या बुद्धीचा वापर केवळ आपल्या शरीराचा गरजा भागवण्या पलीकडे इतर प्राण्यांनी केला नाही. म्हणून ते प्रकृतीच राहिलेले आहेत. मानवाची देणागी देखील इतर प्राण्यांना लाभलेली असले पिलांना जन्म देतात त्यांचा सांभाळ करतात याचा अर्थ वात्सल्य भावना त्यांचातही दिसून येते पण या मनाचा ही विकास इतरांनाही साथता आला नाही. मानवाने मात्र या बाबतीत ही विकासाची प्रचंड मजल मारली आहे. मानवी मनाचा इतका विकास घडून आला आहे की मानवी जिवनाला सर्व व्यवहाराचे केंद्रस्थान मानवी मनाला प्राप्त व्हावे.

कोणताही विचार प्रथम मानवी मनात निर्माण होतो मग त्याचे आधारात स्मृति होते. मनात निर्माण झालेल्या प्रेरणेचे विचारात स्मृति करण्याचे काम मेंदूचे, आणि विचाराचे आधारात स्मृति करण्याचे काम हात पाय व तोंड वगैरे इतर अवयवांचे असते. याचाच अर्थ मानवी मनातून हे सर्व बाहेर मानवी हालचालींचे किंवा घटना दुर्धटनांचे निर्माती स्यात किंवा प्रेरणा स्थान असते मनात चांगल्या प्रेरणा निर्माण झाल्या तर चांगले विचार व्यक्तीच्या डोक्यात येतात त्यांच्या अवयवांकडून चांगले आचार घडून येतात. वाईट किंवा अनिष्ट प्रेरणा मनाने निर्माण केल्या तर अनिष्ट किंवा वाईट वर्तन घडून येते.

मनाची ठेवण कशी असते यावरून मानसाचे वर्तन कसे ते ठरते म्हणूनच मनासक परिस्थितीला मानवी वर्तना मध्ये आणि मानवी जीवना मध्ये अनन्य साधारण महत्त्व प्राप्त होते वृद्ध शेतकरी किंवा शेतकरी वृद्ध देखील याला अपवाद नाही शेतकऱ्यांच्या वृद्धाप काळातील मानसिक परिस्थितीचाही त्यांच्या वर्तनावर व शब्द जमने जीवनावर होत असतो. याची प्रथिती वृद्ध शेतकऱ्यांचा अभ्यास करित असतांना अटकून आली

मानसिक परिस्थितीची आवस्था समोतालच्या परिस्थितीवरून शारीरिक आवष्टी वरून ठरत असते. व्यक्तीला आनंद होतो याचा अर्थ त्याच्या मना मध्ये आनंदाचे तरंग निर्माण होणा-या घटना घडलेल्या

असतात. म्हणजेच त्याला आवडणा-या गोष्टी त्याच्या संबंधी किंवा समाताली घडलेल्या असतात मनुष्याला दुःख होते कारण त्यांना न आवडणा-या किंवा त्यांच्या मनात दुःखाचे तरंग निर्माण करणा-या अनिष्ट घटना घडलेल्या असतात किंवा घडत असतात मानसिक परिस्थितीचा मानसाच्या वर्तनावर कसा किरणाम होतो. या दृष्टीने अभ्यास क्षेत्रातील शेतकरी वृद्धांच्या अभ्यास करण्याचा प्रयत्न केला किंवा वृद्ध शेतक-यांचा मनाचा मागोवा घेण्याचा प्रयत्न केला असतांना जे आढळले त्याचे स्वस्य पुढील प्रमाणे

[१] वृद्ध शेतकरी मानसिक दृष्ट्या समाधानी नसतात :

अभ्यासासाठी निवडलेल्या वृद्ध शेतक-यांना " तुम्ही मानसिक दृष्ट्या समाधानी आहात का? " हा प्रश्न विचारला या प्रश्नाचे उत्तर फारच थोड्या वृद्धांनी होय असे दिले. सर्व साधारणतः मोठे किंवा बागायतदार शेतकरी यांचे होय म्हणता-या मध्ये जास्त प्रमाण आढळले याचा अर्थ मानसिक समाधानाचा त्यांच्या आर्थिक परिस्थितीशी थोडका असे ना संबंध असावा ज्याची मुले किंवा सुना सुस्वभावी आहेत किंवा ज्यांनी जमीनी सह सर्व संपत्ती स्वतःच्या नांवावर राखण्या मध्ये बंध मिळविले आहे. असे शेतकरी मानसिक दृष्ट्या समाधानी असल्याचे आढळले याच्या उलट अल्प भूधारक किंवा भूमि हीन शेतकरी वृद्ध आणि बागायतदारांच्या पैकी देहातील काही जन

या प्रश्नाला नकारार्थी उत्तर देणारे निघाले बहुसंख्य शेतकरी वृद्धांनी आवण समाधानी वांही मुले रेकत नांही सुनाबाही पटत नांही नाईलाब आहे काय करायचे? कोठे जायचे? इतरण येई पर्यंत जगायचे अशी उत्तरे दिली याचाच अर्थ मानसिक दृष्ट्या शेतकरी वृद्ध समाधानी नसतात.

[२] कुटुंबाबाही पटत नांही :-

" घरात भांडणे होतात का? मुले नातवंडे तुमचे रेकतात का? " असे कांही प्रश्न वृद्धांना विचारले त्या प्रश्नांना देहाील बहुसंख्य शेतक-यांनी निराशाजनक उत्तरे दिली x मुलाधि किंवा नातवंडाधि पटत नांही आपल्या इच्छे विरुद्ध सर्व चालले असते त्यामुळे घरात भांडणे त्ति निर्माण होतात असे कबूल केले असे का होत असावे ? याचे उत्तर मात्र देता आले नांही. मात्र संशोधकाच्या मात्र लक्षात आले की दोन पिढ्या मधील हा मानसिक संघर्ष अह्हे परंपरागत जीवन पध्दती किंवा विचार सरणीला वृद्ध घिकटून असतात तर नव्या विचाराच्या मागे तरुण किंवा मुले लागलेली असतात त्यांच्या पिढीतील अंतर [] हे त्यांच्या विचारातही अंतर निर्माण करते त्यामुळे प्रत्येक बाबतीत मतभेद निर्माण होतात शोतीत कोणाती पिळे घ्यावीत कोणाती छेते वापरावीत घरात कोणात्या वस्तू असाच्यात क्मडे क्शी असावीत जनावरांघी निगा क्शी राहतावी वगैरे विषय

टिप - प्रकरणाच्या शेवटी दिलेले प्रकडक कोष्टक व आलेख पहावा

हे वृद्ध आणि तसूण यांच्या मतभेद निर्माण करणारे असतात या संदर्भात अभ्यास क्षेत्रातील एक धरंदाज शेतकरी आणि त्यांच्या सुशिक्षित मुलगा यांच्या बाबतीत घडलेली हकीगत महत्वाची आहे.

मुलगा प्राध्यापक असून तालुक्याच्या गांवी राहतो. वडील शोतावर राहून शोती करून घेतात वडीलांचे वय २० त्यामुळे त्या प्राध्यापकाने पिक पध्दती बदल बदल करण्याचा निर्णय घेतला वडीलांच्या नंतर कायमणेशेवतीवर राहून शोती करता येणार नाही हे जाणून मुलाने परंपरागत पिका रेवजी वृक्ष शोती करण्याचा निर्णय घेवून निलगीरीची लागवड सुरू केली वडीलांनी त्याला तीव्र विरोध केला इतका विरोध केला की दोघांचे प्रकरण हातघाईवर आले बाप आपण मिळीवलेल्या जमीनीत जंगल करायला तयार होईना मुलगा आपला हट्ट सोडायला तयार होईना शोवटी नोकर मंडळी मध्ये घेवून प्रसंग निभावून नेता प्राध्यापक मुलाने समजस्थाने निलगीरी लागून एप्रिल १५ दिवस टकलली व त्या दरम्यान निलगीरी शोतीची कांही पुस्तके वडीलांना वाचून दाखविणेंचे काम त्यांच्या नातवावर सोपविले गावातील कांही सुशिक्षित मानसांनी मध्यस्थी करून वडीलांचे मन वळीवले कडू प्रसंग टकून निलगीरीची लागवड केली आज तोच वृद्ध शेतकरी निलगीरीचे फायदे आपल्या शोजा-यांना सांगत आहे. मुलगा

सुखान आणि संमंजस असल्याने कटू प्रसंग टळता पण इतरत्र हे घडत नाही मुलगा आणि वडील दोघेही आडाणी आणि अर्ध सुशिक्षित असतिल तर संघर्ष वाढत जातात भांडण व तंटे निर्माण होतात शोताच्या बांधाच्या धडात गल्लीत परस्पराना शिवागीगाळ करातांना किंवा सासवा सुणा गल्लीत येकमेकीवर तुटून पडतांना दिसतात याचा अर्थ शोवटी माता-यांना माघार घ्यावी लागते अपमान बिळून मुकाटयाने जगावे लागते. त्याचे पुक्ते की बरोबर हा प्रश्न नाही पण ते परावलंबी असल्या मुळे मानहानी पटकलून पडते पैवून जीवन जगावे लागते. हा या ठिकाणी महत्वाचा प्रश्न आहे.

[३] वृद्ध शोतकरी मानसिक दृष्ट्या असुरक्षित वाटतो :-

अभ्यास क्षेत्रातील ५९ टक्के शोतक-यांना वृद्धदाप काळा मध्ये आपण एकाकी निराधार किंवा सुरक्षित असल्या सारखे वाटत असते x इतकेच नव्हे तर कांही तरुण शोतक-यांच्या मनात देखील आपण म्हणतार पणी व्हे होणार ही चिंता निर्माण झालेली असते. म्हणतार पणी आपल्याला आपली मुले पहातील का ही शंका बहुसंख्य शोतक-यांना श्रेष्ठ भेडसावत असते. ही चिंता किंवा काळजी मना मध्ये ठेवूनच शोतकरी वावरत असतात मुलगा झाल्या बरोबरच शोतक-यांना आनंद होतो आयुष्याचे सार्थक झाल्या सारखे वाटते. पण त्या आनंदाला हा मुलगा

संदर्भ :- प्रकरणाच्या शोवटी दिलेले कोष्टक

मोठा झाल्यावर व आपण म्हातारे आपली काळजी घेईल का ही चिंता ही त्या वेळे पासून मनात निर्माण झालेले असते जुन्या पिढीतील अशिक्षित वडील आणि नव्या पिढीतील शिक्षित किंवा अर्ध शिक्षित मुलगा अशी सध्या बऱ्याच ग्रामीण शेतकरी समाजाची सरळ विभागणी झालेली आढळून येते. भाषा वेळ भूभाषा विचार सरणी या सर्व बाबतीत भिन्न आवस्था रक्षित नांदतांना दिसतात म्हाता-यांची तीनकोनी लंगोटी आणि मुलगांची बेलबॉटम पॅन्ट रकाच घरात लुंटीला अडकवल्याचे दृश्य ग्रामीण शेतकरी समाजात दिसून येते.

सिकलेली मुले अशिक्षित बापाला मान तर देतच नांहीत. उलट अपमान करतात बापाची पायताने पोराला यायला लागल्या बरोबर ती पायतानेच उचलल्याचे काम बापाला करावे लागते. स्वतः जन्माला घातलेली पोरेच त्याची बाप बनतात व बापालाच पोराच्या आज्ञा पाळाच्या लागतात कांही ठिकाणी मुले आणि सुना म्हाता-यांना छळतात त्यांचे हाल करतात त्यांना घरा बरहेरही काढले जाते अन्ना कांही दुर्दैवी निराधार वृद्धांचे हाल बघून इतर तरुण शेतकरी मनातून टवळून जातात. व आपल्याला असा प्रसंग आला तर काय होईल या कल्पनेने सदैव चिंतेत असतात म्हणूनच तुमचे घरात हाल होतात का या प्रश्नाचे उत्तर कांही वृद्धांनी होय असे दिले तर कांही जनानी नांही असे दिले.

ज्यांनी आपले हाल होत नांहीत असे सांगितले त्यांना तुमच्या शोखारील गेलीत किंवा गावात वृधदांघा इळ असण्याची उदाहरणे आहेत का? या प्रश्नाला त्यांनी अशी अनेक उदाहरणे आमच्या गावात आहेत. अशी उक्ती दिली तसा प्रसंग आपल्यावरही येईल असे तुम्हाला वाटते का? या प्रश्नावर ही कोणी सांगावे नशीबाब काय लिहले आहे ते असा प्रसंग येईलही कदाचित् असे उक्ती दिले या सर्वांचा अर्थ असा की भारतीय शेतकरी आणि शेतकरी वृध वृधदापकाळातील आवस्थेत अ मानसिक दृष्ट्या निराधार असुरक्षित आणि चिंतेत वावरत असतो.

पैलतीर दिसू लागलेला असतो मृत्यूची चकडूल लागलेली आहे मृत्यूची भितीही वाटत असले परिणामी परमेश्वरा विना दुसरा आधार वाटत नांही म्हणून वृध शेतकरी या वखात सतत परमेश्वराचे नामस्मरण करीत असतात हळवे बनलेले असतात उठता बसता देवाचे नांव घेत असतात.

वृधदांच्या असुरक्षिततेची, निराशोची किंवा मानहानीची कारणे

शेतक-यांना वृधदापकाळी असुरक्षित अवस्था प्राप्त होण्याची त्यांची मानहानी किंवा मानखंडना घडून येण्याची किंवा इतरांच्याशी भ्रंश तट निर्माण होण्याची कारणीमीमांसा काय असावी? याचा

मागोवा घेण्याचा प्रयत्न अभ्यास क्षेत्रातील वृद्ध शेतकऱ्यांच्या मध्ये केला असतांना जी कारणे आढळून आली याचे स्वस्र पृढील प्रमाणे -

[१] आर्थिक दारिद्र्य किंवा विपलावस्था :-

शेतकरी वृद्धांच्या आयुष्याचा शेवटचा कालखंड निराशा मनःस्थितीत बन्न जाती किंवा त्यांना असुरक्षित वाटते. निराधार वाटते त्यांच्यावर मानहानीचे प्रसंग येतात याचे मुख्य कारण म्हणजे आर्थिक दारिद्र्य हे असते. असे अभ्यास पहाणी मध्ये आढळून आले आहे. ज्या घरा मध्ये आर्थिक सुवस्था असते त्या घरातील वृद्ध आई वडीलांचा सांभाळ करतांना कुटुंबीयांनाच फासा त्रास जाणवत नांही. म्हणून त्यांच्या औषध पाणी यांची इतर गोष्टींची पूर्तता होत असते. वाडवडीलांनी जमीन जुमल मिळवून ठेवल्यामुळे आपल्याला इतरांच्या पेक्षा चांगले जीवन जगता येते याची जाणीव असल्याने सर्वजन त्यांच्याबाबती अनादाराने वागतात. ज्या शेतकरी कुटुंबाची आर्थिक परिस्थिती चांगली असते त्यांच्या पाठीमागच्या पिढ्यांनी संरक्षित विप्रेक्षतः जमीन मिळवलेली असते किंवा वडीलार्जात जमीन जुमला टिकवून ठेवलेला ही वस्तुस्थिती असते म्हणूनच त्यांचे शेवटचे दिवस बरे जातात मुलाखतीच्या वेळी ज्या थोड्या वृद्धांनी आपण सुरक्षित आहोत समाधानी आहोत मुले आपला सांभाळ करतात अशी उत्तरे दिली त्यांची जमीन ७ एकरा पेक्षा जास्त व बागायत स्वस्राची

असल्याने आर्थिक परिस्थिती बरी व कर्ज काढण्याचे प्रमाण
 कमी असल्याचे त्यांच्या मुलाखतीत त्यांनी क्लम केले आहे.
 याच्या उलट बहुसंख्य शेतकरी वृध्दांनी आपली असहाय्य
 आवस्था न सांगितली. त्यांची जमीन फारच कमी किंवा ते
 भूमीहीन असल्याचे आढळले. आर्थिक विपन्नावस्था असल्याने
 कुटुंबातील लोकांचा किंवा कुटुंबाच्या बरजा भागीवणोसाठी
 किंवा सर्वांच्या हातातोंडाला मेळ घालण्यासाठी मेटाकुटीला
 यावे लागते त्याचा परिणाम वृध्द अशा कुटुंबाला भार
 वस्तू लागतात. कर्जाच्या क्वाट्यात सापडलेल्या या कुटुंबातील
 लोकांचा असा गृह झालेला असतो की आपल्या आई वडीलांनी
 आपल्यासाठी कांही मिळवून तर ठेवले नांहीच उलट कर्जाचा
 बोजा आपल्या डोक्यावर ठेवला आहे. आपले व आपले मुला
 बाळगि पोट भरण्याचीच यातायात होत असतांना निकामी
 असलेल्या म्हाता-यांची जबाबदारी स्वीकारण्याची त्यांची
 मानसिक तयारी नसते. अशा वेळी जे निर्दोषलेले असतात
 ते तरळ आपल्या म्हाता-या आई वडीलांना " आमचे आम्हाला
 पुरे झालेले आहे तुमचे तुम्ही बघा " असे म्हणून घरा बाहेर
 काढतात. रकापेक्षा जास्त मुले असतील तर रकादा मर्जी सांभाळून
 वृध्द त्याचा आसरा मिळवितात. विशेषतः मुले विभक्त होत
 असतांना जे दृश्य दिसते ते या दृष्टीने बोलके आहे.

विभक्त होताच मुले घरातील सर्व किडूक मुहुक वाटून घेतात
 असलेल्या जमीनीचे बरोबर हिस्से पाडून त्या प्रमाणे हददी
 ठरवून जमीनी घेतल्याजातात गोठ्यातील जनावरे किंवा मेंढ्या
 देखील बरोबर मोजून वाटून घेतल्या जातात. पण म्हातारे
 आईवडील मात्र आपल्याकडे घेण्याची कोणाची तयारी नसते
 शोवटी म्हातारा एका कडे व म्हातारी दुस-याकडे अशी
 विभागणी पंच करून देतात. किंवा मादुकरी पो-या प्रमाणे
 प्रत्येक मुलाकडे वर्षा सहा महिन्याचा काळावधी ठरवून त्या
 प्रमाणे काळ कंठावा लागतो. किंवा कोणाचेही तयारी नसेल
 तर या उतार वयात म्हातारा म्हातारीला स्वतःची वेगळी
 घूल मांडून नेटाने संसाराची सुरुवात करावी लागते ही अतिशयोक्ती
 नांही अभ्यासकाळात अभ्यास क्षेत्रात अशी आयुष्याच्या किंवा
 संसाराच्या शोवटी पुन्हा संसाराची सुरुवात वेगळी घूल मांडून
 करावी लागलेली अनेक दुर्दैवी वृद्ध कुटूंब पहायला मिळाली त्यांच्या
 मनःस्थितीचा परिस्थितीचा विचार ही कल्पनेच्या पलीकडे आहे.
 आर्थिक परिस्थिती हाताखीची शारीरिक कुवत किंवा उमेद
 संपलेली मुला बाळांनी झिडकारलेली अशा आवस्थेत म्हातारा
 म्हातारींनी स्वतंत्र घूल पेटवून संसार करणे म्हणजे जिवंत पणी
 मरण यातना भेळगळे असाच अर्थ होतो. म्हणूनच ग्रामीण शेतकरी
 किंवा वृद्ध आपल्या म्हातरपणाला धाबरत असतात.

[२] मुलांच्या मनातील सुडांची भावना :-

शोती हा तशा शारीरिक दृष्ट्या त्रासाचा व कष्टाचा व्यवसाय उन वारा पावूस रात्र दिवस वेळ काळ याचा विचार शोती व्यावसायीकांना करतायेत नांही. हंगामानुसार रात्रीचा दिवस कस कामे केली तरच पोटा पुरते पिक फ हाताला लागते. वस मुसळधार पावूस कोसळत असतांना दिवसभर गुड्या भर पिछलातून भांगलन किंवा कोळण करणारा शेतकरी धांडी पा-याची तमा न बाळगता छळ्यावर रात्रभर मळणी करणारा शेतकरी डोक्यावर सूर्य तळत असतांना नंगरनी करणारा उघडा वाघडा शेतकरी किंवा प्रसंगी रात्रभर उखात शिस्त डोक्याचे दिवे कस अंधारात पाणी पाझनारा शेतकरी सिनेमात किंवा चित्रात बघायला ठिक वाटतो. पण तसले जीवन जगण्याचा प्रत्यक्ष प्रसंग अल्पावना त्याच्या छ-या यातना कळणार नांहीत ही कष्टाची कामे शेतकरी स्वतः करतो. व आपल्या बायका सुलानाही करायला भाग पाडतो. अशी कष्टाची कामे करण्याची बायका मुलांची प्रत्येक वेळा तयारी असतेच असे नांही. विशेषतः मुले तक्रारी करतात कारण त्यांच्या कोवळ्या शरीराला ही सवय होई पर्यंत त्रास होतो जशा वेळी शेतकरी पुरुष धाक्याक्याशी बडपशाईचा मार्ग अवलंबीतो बायका पोराना शिवांगीगाळ प्रसंगी मारहान करतो

त्यांच्या अंगात ताकत असते तो पर्यंत नाईलाजास्वरुप बायका मुले सहन करतात पण त्यांच्या मनात त्या माणसा विषयी कायबसची अठी निर्माण होते. त्यांचा इ अंतोष मनात धुमसत असतो मुलगा मोठा झाला आणि वडील उतार घाला लागला की हा अंतोष उफाळून येतो व सुडांची भक्क भावना व्यक्त होवू लागते न कळत हे घडते " म्हाता-याने आयुष्यभर त्रास दिला आणि आताही त्रास देत आहे. हा गेल्या विना: आपली सुटका नाही. मरले तर बरे होईल " असे उदगार मुले काढतात याचा अर्थ हाच आहे म्हणूनच मुले म्हातार नाहीत असे १७ टक्के वृद्धांनी सांगिले तर सुना त्रास टक्के देतात असे २२ टक्के वृद्धांनी बोलून दाखविले.

[३] अज्ञान किंवा निरक्षरता :-

वृद्ध शेतकरी आपल्या जीवनातील स्वास्थ्य हरवून बसतात किंवा त्यांना अपमान सहन करित जगावे लागते त्याला आणखी एक महत्वाचे कारण म्हणजे त्यांचे अज्ञान आजचे वृद्ध हे स्वतंत्र पूर्व काळात जन्माला आलेले व वाढलेले नागरीक आहेत ज्या काळात शिक्षणाची साधने उपलब्ध नव्हती त्या काळात बालपन व तारुण्य गेल्याने या पिढी मध्ये निरक्षरतेचे प्रमाण जास्त आहे x शिक्षण नाही वाचन नाही म्हणून

 टिप- प्रकरणाच्या शेवटी असलेला शिक्षण विषयक आलेखा पहावा

बदलत्या जगाची कल्पना नाही जीवनाच्या मर्यादा समजत नाहीत लहान मुलाशी कसे वागावे याची कल्पना नाही त्याचे परिणाम त्यांच्या वृद्धतात काळी भोगावे लागतात जग बदलते असतांना जुनी पिढी हे बदल स्वीकारित नाही त्या मुळे करत असलेल्या सर्व गोष्टी चुकीच्या आहेत असा पूर्व गृह त्यांच्या मानात कायमचा असतो म्हणूनच मुलांच्या प्रत्येक कृती बदल तक्रारी करतात या वागण्या मुळे वाटोळे झाले पावूस पाणी कमी झाले अशी विधाने वृद्ध करतांना अटळतात. त्यामुळे कौटुंबिक तनाव निर्माण होते

जीवनाचा छरा अर्थ किंवा मर्यादा अधीक्षित वृद्धांना समजत नाहीत. ५० ती नंतर आपल्या पूर्वजांनी वानप्रस्ताश्रम किंवा ७५ री नंतर पूर्ण सन्यास का घ्यावा सांगितले होते त्याचा अर्थ त्यांना समजत नाही मुले करती सपरती झाल्या नंतर त्यांच्या मार्गातील अडथळा न बनला स्वतःहून निवृत्त व्हायला पाहिजे हे आडाणी माणसाच्या लक्षात येत नाही आम्ही कांही वृद्धांना असा प्रश्न विचारला की, " वयाच्या ७७ व्या वर्षी तुम्हाला ५० हजार रुपये दिले तर काय कराल ?" ब-याच वृद्धांनी या प्रश्नाचे उत्तरे आम्ही शोती लोक विहीरी काढून घर बांधू असे दिले आयुष्याचा शेवट जवळ आलक असतांनाही गुंतवणूक करण्याचा विचार येतो याचा एक ह अर्थ त्या व्यक्तींना

अद्याप जीवनाच्या नैसर्गिक मर्यादा समजलेल्या नसतात किंवा आपल्या मुला बाळ्यांच्या समाने त्या व्यक्ती क पुन्हा जीवन जगण्याचा ह्यास धरून असतात यामुळे निराशा पदरात येते

लहान मुलांना लहानसहान गोष्टीसाठी रागीवने किंवा मारणे बरोबर नाही याची जाण अज्ञान आढानी शेतकऱ्यांना नसते म्हणून बायका मुलांना मारहान करून ते आपल्या कुटुंबाचे स्वास्थ्य बिघडीवतात व शोवटी पश्चातापाची पाळी येते.

निष्कर्ष :-

शेतकरी वृद्धांचे कुटुंबा मध्ये गौन स्थान निर्माण होते. त्यांचे कुटुंबीयांसी छटके उडतात संघर्ष होतात ते मानसिक दृष्ट्या असमाधानी व असुरक्षित असतात. आर्थिक विपन्नावस्था निरक्षरता किंवा अज्ञान शोती व्यवसायाचे स्वप्ना ह्या कांही गोष्टी या परिस्थितीला कारणीभूत आहेत यातबिल कांही गोष्टी नांहीसी करता येतील तर कांही कारणे ताबडतोब नांहीशी होणार नांहीत. कांही गोष्टींची वेळ निघून गेलेली उदाहरणार्थ वृद्धांच्यातील निरक्षरता किंवा अज्ञान आता घडीवता येणार नांही ती वेळ टकून गेलेली आहे. तसेच मुला बाळाशी कसे सामंजसाने वागावे हे शिक्षकांचे किंवा शिक्षकांच्याचे वृद्धांचे वय निघून गेलेले असते त्यामुळे त्यांच्या स्वभावात फरक पडण्याचे शक्यता नसते अशा वेळी त्यांना आर्थिक दृष्ट्या स्वालंबी करून त्यांच्या मनातील

असुरक्षिततेची व परावलंबीत्वाची भावना कमी करण्यासाठी कांही प्रकल्प
 किंवा योजना राबविणे शक्य आणी आवश्यक आहे. पुढील पानावर
 जे कोष्ट दिलेले आहे. त्या मध्ये ३९ टक्के व्यक्तीना आपण सुरक्षित
 असल्याचे वाटते उरलेल्या ६१ टक्के लोकांना असुरक्षित वाटते त्याची
 कारणे ही सदर कोष्टकात नमूद केलेली आहे. महातार पणी वाईट
 दिवस आले ~~म्हणणा~~ याची व त्यानीच सांगितलेल्या कारणाची
 माहिती प्रकरणाच्या शेवटी आलेखात दिलेली आहे. शेतकरी
 समाजाच्या मागासले पणाचे प्रमुख लक्षण व कारण असलेल्या शैक्षणिक
 मागासले पणाचे चित्र शिक्षण विषयक आलेखा मध्ये दाखविलेले आहे
 जास्तीत जास्त शेतकरी अशिक्षित व उरलेले अर्ध शिक्षित आहेत.
 फारच थोडे शेतकरी शिक्षित किंवा सुशिक्षित येतात असेच या आलेखा
 वरून सिध्द होते.

वृद्धदाप काकाच्या असुरिक्षितेचे विवरण दर्शविणारे पत्रक

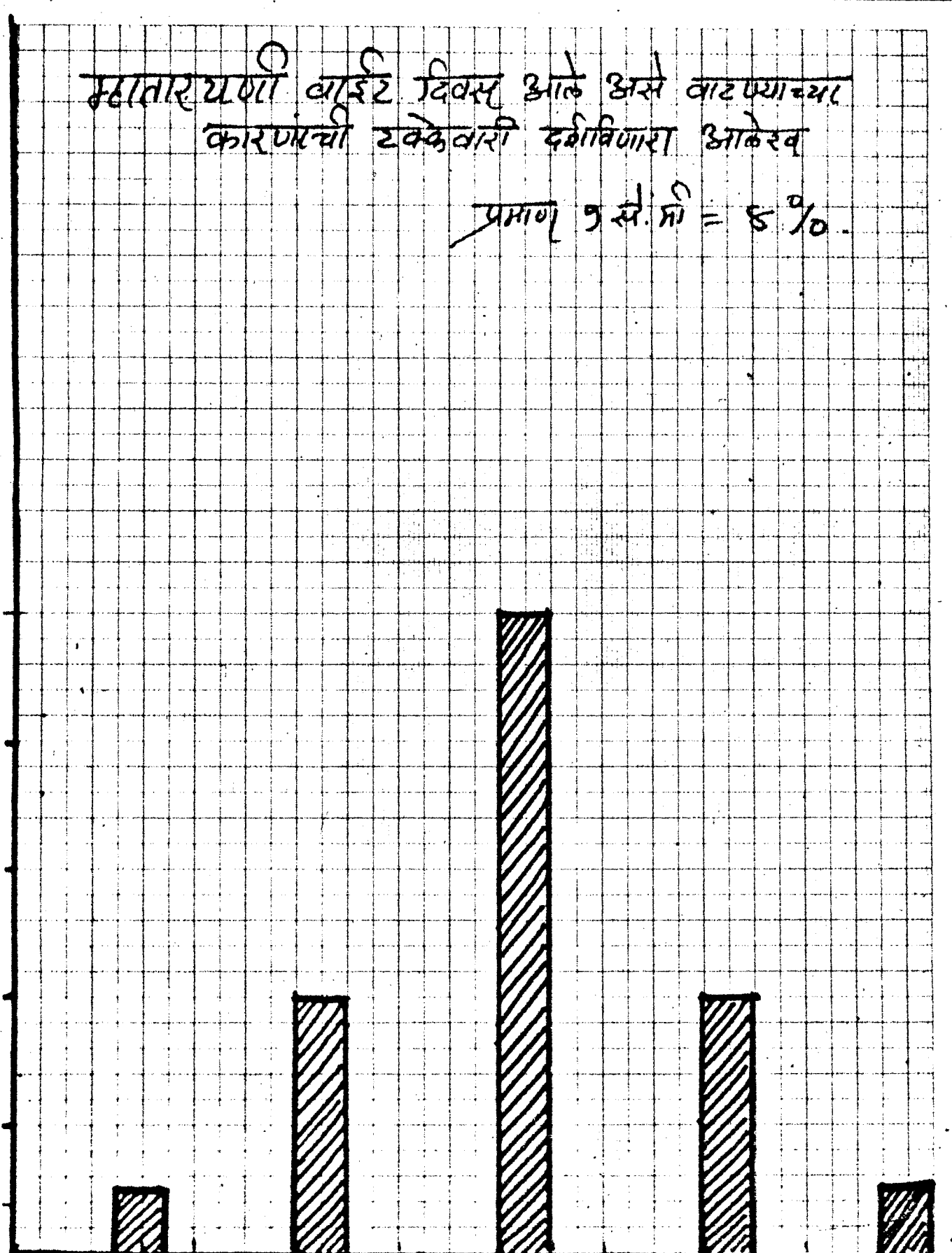
वृद्धदापकाकी असुरिक्षित वाटत नाही कारण	वृद्धदापकाकी असुरिक्षित वाटते कारण
तरतूद बांगली मुले सवः काम रकूण आहे. सांभाळात करतो	तरतूद केळी मुले पहात सुणा व काम नातवंड त्रास झोपत देतात. नाही नाही
२६ १० ३ ३२	१८ २२ ४ ६१

५५

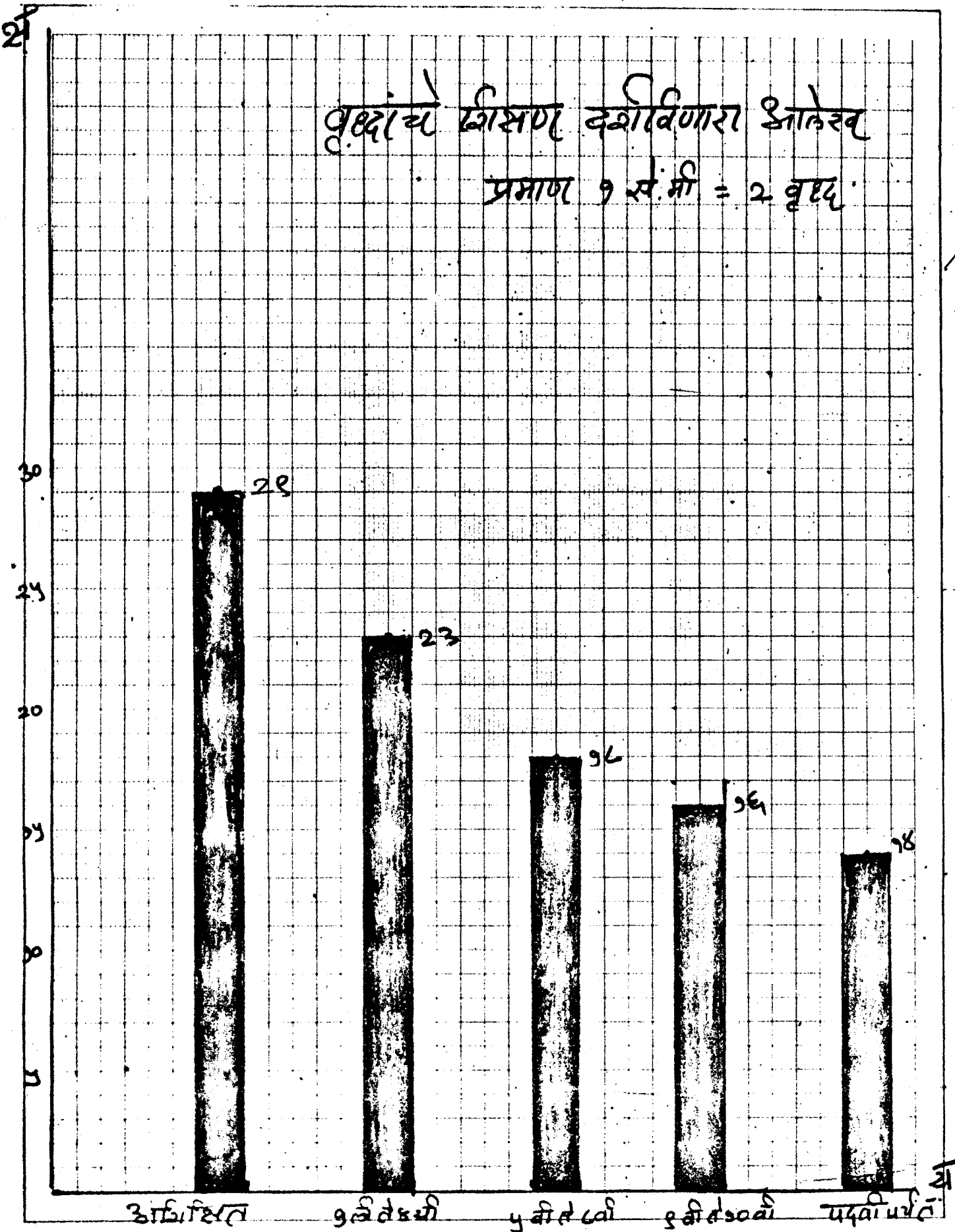
महाराष्ट्रणी वार्ड दिवस आले असो वाटण्याच्या
कारणाची टक्केवारी दर्शविणारा आलेख

प्रमाण १ सें.मी = ५%

५५
५०
४५
४०
३५
३०
२५
२०
१५
१०
५
०

आपले पुढेच्या पुढे वृद्धांना काळजी घ्यायची नसल्याने वजीबापूत देवाच्या मुलांच्या लक्षात नसल्याने

- शिक्षण -